

HET JELLEMA ARCHIEF

JELLEMA ALS GEESTELIJK VERZORGER.

Dit is het laatste deel in de serie verhalen over dominee Jellema. Vanaf 1972 tot 1988 heeft hij als dominee en als geestelijk verzorger zijn vak uitgeoefend in het Jeugdorp. Vanaf 1985 – 1994 was hij ook predikant van de hervormde gemeente Barneveld. (Immanuëlkerk). Met de woorden ‘zijn vak uitgeoefend’ denken we dat we hem onrecht aandoen. Dominee Jellema was een bevlogen mens. Hij bracht zijn geloof in praktijk. Het was niet alleen maar theoretisch ‘gezever’. Dominee Jellema stelde jongeren en kinderen in zijn werk centraal. Hij luisterde echt naar de jongeren, hij begreep wat ze vertelden en kreeg hun vertrouwen. In 1988 na de eerste tekenen van de ziekte van Parkinson, ging hij om gezondheidsredenen met emeritaat. In 1994 dwong zijn ziekte hem ook van de Immanuëlkerk afscheid te nemen.

Om kerkelijke structuren gaf dominee Jellema nooit veel. In een interview met de Barneveldse krant in 1988 zei hij het volgende:

“ Het gaat om het Evangelie, woorden van eeuwig leven, voor groten en voor kleinen. God dienen is mensen dienen, heeft majoor Bosshardt van het Leger des Heils eens gezegd. Ik draai het ook graag om: Mensen dienen is God dienen. De Glind heeft mijn hart. Wij hebben als christelijke gemeente hier een opdracht naar de kinderen toe: sámen mens zijn, in hun levende verhalen het evangelie laten opklinken, bouwstenen aanreiken waarmee zij verder kunnen. Of de jeugd ‘dominee’ of ‘meneer Jellema’ zei, maakte mij niet uit. Ik heb nooit de rapporten van de kinderen gelezen, maar ik ken wèl hun verhalen, doordat zij mij die zèlf toevertrouwden. Geloven is een actuele zaak, een werkwoord dat steeds weer vervoegd moet worden, persoonlijk en met elkaar. Het geloof is niet enkel voor zonen feestdagen. Geloven is leven, sámenleven.” (Bron: Het Jellema archief, In memoriam januari 2008)

Wij werden vooral gegrepen door een artikel in de Amersfoortse Courant/Veluws dagblad van woensdag 27 april 1988 met als titel: **‘Kind prikt door iedere façade heen’**. Maar ook de opmerkingen op facebook over hem en het respect waarmee oud-bewoners van het Jeugdorp over hem spreken, zette ons aan het denken. Dat moet wel een bijzondere persoonlijkheid zijn, was de gedachte. Dat blijkt ook uit het artikel. Al zijn voorgangers zijn ongeveer vier jaar gebleven en hij bleef **zestien** jaar. Hij bleef bewust. Hij motiveerde dat als volgt:

“Juist deze kinderen hebben recht op optimale aandacht. Deze kinderen hebben recht op de beste jaren van een predikant. Ik heb ontdekt dat ook bij deze kinderen de religie op straat ligt. Wij als ouderen moeten daar oor voor hebben. Oor voor hun verborgen bedoelingen. Wil je geloofwaardig op de kinderen overkomen dan moet je echt zijn. Je moet leven overeenkomstig je geloof. Een kind prikt door iedere façade heen. Hoogdravende meningen hebben over bepaalde actuele zaken in de wereld is prachtig, maar thuis in je directe omgeving moet je het waarmaken. Gelovige zijn is niet vrijblijvend”.

Wij zijn geen gelovige mensen, maar we geloven wel in de levensfilosofie van dominee Jellema. Hij is echt en dat voel je als kind. Hij is er niet op uit om je te bekeren. Je mag zijn wie je bent. En dat vinden wij nou geweldig.

Jaap en Rieke

29 oktober 2019